

EPITHALAMIUM IN EASDEM NUPTIAS

Auore
MARTINO MONTAG
Brandeburgensi.

Sic quia fata uolunt, satis paremus ouantes,
Conferimusq; preces nostras & munera Sed quam
Felices, quos tanta Dei clementia obumbrat,
Factaq; fortunasc; uirum quos candida Virtus
Ingeniumq; bonum, mores & pulchrior ætas
Exornant, Musæq; piæ: tam fortibus ausis
Inter tot fera fata pias agitantia mentes,
Tollit humo, liquidasq; in luminis erigit auras,
Et thalamo iungit dulci, pactisq; Hymenæis
Annuit augurio sacrato & sœdera firmat.

Felix ergo iterum felix qui sorte benigna
Sponse tibi claram iungis propagine nympham,
Quam uerus Pudor & roseis affusa labellis
Gratia uirtutumq; chorus commendat, & in te
Suscitat ingentes ignes, tenerosq; per artus
Labitur attactu celeri, totumq; cauernis
Purpureum incendit laticem pius ardor, & extra
Prorumpit, uultumq; notat. Sic concita reddit
Pectora uerus amor: Sic sic in Virgine pulchra
Vrimur, & tantos Nympharum haurimus amores,

Felix atq; iterum felix quæ sorte benigna
Sponsa tibi clarum iungis propagine Nymphum,
Quem formæ decor & præstans in pectore uirtus

Et mens Aonio multum perfusa liquore.
Pœoniæq; artes, & doctæ MUSICA lingue,
Te dignum efficiunt & multa laude coronant.

Illum ego, cum nondum sanguis daret integer æui
Robora, cantandi suaues, cupidissimus, artes
His lustravi oculis tractantem & dulcè canentem,
Et Phœbo patre, & Musarum astante corona,
Obstupuit Phœbus, Phœbi obstupuere Sorores.

Tunc sic Grynæus Vates. Ego maximus ille,
Qui lucem rerum, rerum qui tempora formo,
Et pulchris præsum ingenijs & carmina fingo:
Te super æquales miro dignabor amore,
Et mentem inflectam & mentem pulcherrimus intra
Consistant Deus, & rapidum superantibus Eurum
Alis armabo, & stimulos sub pectora condam,
Et motum celerem, & uocem modulamine dulci
Ipse gubernabo, ipse tuam moderabor auenam,
Ut, si uel magni miracula sones ORLANDI,
Aut quicumq; tibi nostra benè cultus in arte
Materiam dabit, & numeris non infima quæret,
Semper laude mea semper celebreris honore.

Dicta fides sequitur: nec te VALTINE fefellit
Cura Dei, & studium & fructus florente sub æuo.

Sed, quò ritè tibi cedat coniunctio lecti,
Comprecor ut magnus thalami fundator & autor
Ipse liget uestras arcta compagine mentes,
Aspiretq; bonus uestris conatibus, & Tu
Viue diu, sed uiue Deo, cum coniuge chara.

FINIS.